

דף פב.

י"ד סימן טז סעיף ו'

עין משפט ד.

ו. הלווקה בהמה אינה חושש שהוא נשחתה אמה או בנה היום ^ו, אבל על המוכר להזהיר הלווקה ^כ ולהודיעו אם שחט האם או הבן היום, או אם מכירה לאחר לשוחטה היום.

ז. אם מכר אחד לחתן והשני לכלה אף' בשני ימים צריך להודיעו ^ל לשני שודאי שניהם שוחטין ביום אחד.

ח. שניים שלקחו אותו ואת בנו ביום אחד הלווקה ראשון ישחות ולא השני, במד"א שלקחו שניהם אותם מאדם אחד אבל לקחו אותם משני בני אדם שניהם שוויים וכל מי שি�יחט תחילת זריז ונשכר ^מ.

י"ד סימן טז סעיף א'

עין משפט ז.

א. אסור לשוחות אותו ואת בנו ביום אחד ^נ לא שנה האם ואח"כ הבן או הבת, ולא שנה הבן או הבת ואח"כ האם.

ג. מבירתהא שם. וא"צ לשאול אח"ז דיש כמה ספיקות רבים שהוא אין לו אם, ואם יש לה אם שהוא לא לckerה לשוחיטה. ש"ך ס"ק ז' בשם הרין.

כ. ממשנה שם. והוא שודע שודאי ישחטנה היום אז צריך להודיעו שלא יוכל על ידו, אבל מכך טעות לא הווי אם לא הודיעו שיכל לומר לו שחוט אותה למחר. ש"ך ס"ק ט'. וכפ' החייםאות ל'.

ל. ובזמןינו שעיקר השחיטה לצורך יו"ט או לחתן וכלה ושוחטים يوم או יומיים קודם א"צ להודיעו במכר. כ"כ הב"ח והש"ך, אבל הפר"ח כתוב דא' בזה"ז צריך להודיעו כיון שיידוע שניהם שוחטים ביום אחד. כפ' החייםאות ל"ה.

מ. זרין דלא עבד איסורה, ונשכר שאוכלبشر בו ביום. ואם באו ביחיד לשוחות ולא אפשר לפשר בניהם יטילו גורל. כפ' החייםאות מ'.

ג. ממשנה חולין פ"ב ויליף לה מקרה בבריתא שם. ואין חילוק בין אדם אחד שוחט שניהם, או כל אחד שוחט אחד מהם, ולעולם לוקה על האחرون מדאוריתא. כפ' החייםאות א'.

דף פב:**יור"ד סימן רצוי סעיף א****עין משפט ב.**

א. הזרע שני מיני תבואה או שני מיני ירקות עם זרע הכרם הרי זה לוקה שתים, אחת משום "shedr la tzoreu calaim" ואחת משום "la tzoreu crmen calaim" ובainו לוקה משום לא tzoreu crmen calaim עד שיזרע בא"י חטה ושבורה וחרצן במפולת יד, וכן אם חפה אותם בעפר לוקה, וכן אם זרע שני מיני ירק וחרצן או זרע אחד ירק וזרע אחד מין התבואה וחרצן במפולת יד הרי זה לוקה, ובainו חייב מן התורה אלא על קנבות ולוף וכיוצא בהם מזרעים שנגמרים עם התבואת הכרם, אבל שאיל הרעים אסור מדבריהם, וכן אסור מדבריהם לזרע כלאי הכרם בחוץ הארץ ואין עודין עם העובד כוכבים בכלל עוקריין עמו כדי למעט התiplina.